

'Two Irish & Chips and a Double De Key-bus'; 'Four De Maeker De Luxe!'; 'One Double ten (winkeltikken, melkkarton, fastfoodpak- ketten, levensgrote bordkartonnen fotosilhou- etten van de dansers), danstaal (Disney-achtige choreografieën, tot show versneden klassiek lands voorbeeld en eveneens georganiseerd door de Gemeenschapcommissie, ook al naar Neder- tef van de Vlaamse provincies en de Vlaamse 13 en 19 jaar, is een gemeenschappelijk initia- mogelijkheden kunstvormen, voor jongeren tussen Kunstbende gelanceerd. Deze wedstrijd in alle Nederlanders voorbeeld (Utrecht), maar dan onze consumptiematenschappij te kijk: arbeid, voeding, vrije tijd vormen één grote industriële eenheidsworst.

XL
 een creatie van Maria Clara Villa-Lobos in
 het kader van de X-Group
 (P.A.R.T.S. & Brussel 2000)

ma, Jyrki Haapala en Maria Clara Villa-Lobos (bij de creatie was dat nog Sonya Biermali, Violeta Todo Gonzalez, Alberto Sanchez Diez- rood Nike-embleem, zetten Mioko Yoshihara, in witte schort en witte sportschoenen met witte Nike-embles. Gekleed Holiday on Ice & Jaques Tati-gehalte. Gekleed worden je getraakteerd op een revue met een hoog voor. Daarna mag je de zaal betreden. Daar scherpe choreografiekenzen en de uiterst pre- strakke tempo van de voorstelling, de haar- humer te lijf gegaan. Het goed volgehouden Lobos is deze ontluikende vaststelling met sumptie-industrie, zo blijkt. Maria Clara Villa- durende een korte tijd vrijwaren van de con- ren van dans kunnen de dans altijd slechts ge- nieuww danstaal, het deconstrueren of reduce- de hedendaagse dans. Het ontwikkelen van een mentindustrie. Neen, door de manier waarop deze clichématige satire verbonden wordt met Villanella. De winnaars uit de voortrondes en lands voorbeeld en eveneens georganiseerd door de Gemeenschapcommissie, ook al naar Neder- tef van de Vlaamse provincies en de Vlaamse 13 en 19 jaar, is een gemeenschappelijk initia- mogelijkheden kunstvormen, voor jongeren tussen Nederlanders voorbeeld (Utrecht), maar dan onze consumptiematenschappij te kijk: arbeid, voeding, vrije tijd vormen één grote industriële eenheidsworst.

Opgewarmde kost uit de jaren '50 en '70? Ja, in de keuze en ironische inzet van rekwisite- ten (winkeltikken, melkkarton, fastfoodpak- ketten, levensgrote bordkartonnen fotosilhou- etten van de dansers), danstaal (Disney-achtige choreografieën, tot show versneden klassiek lands voorbeeld en eveneens georganiseerd door de Gemeenschapcommissie, ook al naar Neder- tef van de Vlaamse provincies en de Vlaamse 13 en 19 jaar, is een gemeenschappelijk initia- mogelijkheden kunstvormen, voor jongeren tussen Nederlanders voorbeeld (Utrecht), maar dan onze consumptiematenschappij te kijk: arbeid, voeding, vrije tijd vormen één grote industriële eenheidsworst.

'Ik zeg de voorstelling in het Cultureel Cen- trum van Berchem tijdens De Opkomst Ant- met mee buiten.

'Ik zag de voorstelling in het Cultureel Cen- trum van Berchem tijdens De Opkomst Ant- met mee buiten.

De ondraaglijke lichtheid van het bestaan

Werk van Maria Clara Villa-Lobos, Inés Sauer, Peter Missotten & Bram Smeyers, en Peter Missotten & Guy Cassiers. Marleen Baeten kronikeert.

Q**uarter** miste een duidelijke inzet en kende vooral geen 'verloop'; geen *durée*: de drie dan- sers hadden nog uren kunnen doorgaan met hun bewegingsoefeningen.

InnerSections sloot op zaterdag 21 oktober af met een collectieve improvisatie in het Beurs- café op muziek van David Shea (op zondag nam Bart Maris mee de muzikale honneurs waar). Florence Augendre, Anatoli Vlassov, Alexander Baervoets, David Hernandez, Elisabeth Cor- bett (met Ballett Frankfurt-trainingspak) en Susanne Braun zijn ongetwijfeld goede per- formers: deze al wat oudere dansers weten zo onderhand zeer goed wat ze wel en niet met hun lichaam kunnen. Hernandez' choreografie had echter al te zeer het karakter van een denk- oefening. Op wisselende plaatsen werd op het podium met licht een klein dansvlak afgebou- kend waarbinnen het trio aan een hoog ritme improviseerde (of zo leek het toch). Een en ander oogde vaak virtuosoos, maar ook gratuit.

Q**uarter** miste een duidelijke inzet en kende vooral geen 'verloop'; geen *durée*: de drie dan- sers hadden nog uren kunnen doorgaan met hun bewegingsoefeningen.

InnerSections sloot op zaterdag 21 oktober af met een collectieve improvisatie in het Beurs- café op muziek van David Shea (op zondag nam Bart Maris mee de muzikale honneurs waar). Florence Augendre, Anatoli Vlassov, Alexander Baervoets, David Hernandez, Elisabeth Cor- bett (met Ballett Frankfurt-trainingspak) en Susanne Braun zijn ongetwijfeld goede per- formers: deze al wat oudere dansers weten zo onderhand zeer goed wat ze wel en niet met hun lichaam kunnen. Hernandez' choreografie had echter al te zeer het karakter van een denk- oefening. Op wisselende plaatsen werd op het podium met licht een klein dansvlak afgebou- kend waarbinnen het trio aan een hoog ritme improviseerde (of zo leek het toch). Een en ander oogde vaak virtuosoos, maar ook gratuit.

ma, Jyrki Haapala en Maria Clara Villa-Lobos (bij de creatie was dat nog Sonya Biermali, Violeta Todo Gonzalez, Alberto Sanchez Diez- rood Nike-embles. Gekleed Holiday on Ice & Jaques Tati-gehalte. Gekleed worden je getraakteerd op een revue met een hoog voor. Daarna mag je de zaal betreden. Daar scherpe choreografiekenzen en de uiterst pre- strakke tempo van de voorstelling, de haar- humer te lijf gegaan. Het goed volgehouden Lobos is deze ontluikende vaststelling met sumptie-industrie, zo blijkt. Maria Clara Villa- durende een korte tijd vrijwaren van de con- ren van dans kunnen de dans altijd slechts ge- nieuww danstaal, het deconstrueren of reduce- de hedendaagse dans. Het ontwikkelen van een mentindustrie. Neen, door de manier waarop deze clichématige satire verbonden wordt met Villanella. De winnaars uit de voortrondes en lands voorbeeld en eveneens georganiseerd door de Gemeenschapcommissie, ook al naar Neder- tef van de Vlaamse provincies en de Vlaamse 13 en 19 jaar, is een gemeenschappelijk initia- mogelijkheden kunstvormen, voor jongeren tussen Nederlanders voorbeeld (Utrecht), maar dan onze consumptiematenschappij te kijk: arbeid, voeding, vrije tijd vormen één grote industriële eenheidsworst.

Opgewarmde kost uit de jaren '50 en '70? Ja, in de keuze en ironische inzet van rekwisite- ten (winkeltikken, melkkarton, fastfoodpak- ketten, levensgrote bordkartonnen fotosilhou- etten van de dansers), danstaal (Disney-achtige choreografieën, tot show versneden klassiek lands voorbeeld en eveneens georganiseerd door de Gemeenschapcommissie, ook al naar Neder- tef van de Vlaamse provincies en de Vlaamse 13 en 19 jaar, is een gemeenschappelijk initia- mogelijkheden kunstvormen, voor jongeren tussen Nederlanders voorbeeld (Utrecht), maar dan onze consumptiematenschappij te kijk: arbeid, voeding, vrije tijd vormen één grote industriële eenheidsworst.

nagerrecht zonder veel liffafjes.
InnerSections was een bijzonder geslaagd project. Het geheel was inderdaad meer dan de som der (onder)delen. Want je ging naar huis met het gevoel dat je iets bijzonders had meegemaakt en niet de zoveelste produc- tie op rij had gezien. Dit was een evenement in de juiste zin van het woord: eenmalig en klein- schallig, zonder veel toeters en bellen, gewoon een dansfeest waaraan met weinig middelen erg hard was gewerkt. Nergens was ook maar een zweem van het zo hinderlijke *this is arti- stions* te informeel, te bescheiden ook. In de mar- hangen aan het eigen bewegingsidroom: er werden niet echt risicos genomen, van dan- sante confrontaties was weinig sprake. Maar echt deren deed dat niet. Voor wie het hele tra- ject had afgeleng, was de slotimprovisatie als een lichte sorbet na een copieuze maaltijd met meerdere gangen: een licht verteerbaar

idewang boven productievrijheid verkiezen.
 waarom zoveel huizen en gezelschappen produc- ting geplaatst die opnieuw de vraag doet rijzen project een overtuigende artistieke kanteke- ge van het Vlaamse podiumgebieden heeft dit hangen aan het eigen bewegingsidroom: er werden niet echt risicos genomen, van dan- sante confrontaties was weinig sprake. Maar echt deren deed dat niet. Voor wie het hele tra- ject had afgeleng, was de slotimprovisatie als een lichte sorbet na een copieuze maaltijd met meerdere gangen: een licht verteerbaar